

אנא משה בוא וראה

רמי ניר 2024 ©

וְהָאֵישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם... (במדבר יב' 3)

הייתי רוצה לקרוא למשה לבוא לראות את הנעשה בישראל ולבקש עצתו.

כאשר קיבל משה את השליחות העלה את שאלת "השם" בינו לבין אלהים והסתבר לו למשה כי (שמות ג' 14) אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, תהיה תשובתו לשואלים. מאז יציאת מצרים ועד ימינו אלה, מקובל כי שלשת המילים הללו הן "השם" המפורש. אולם, (שמות ו' 2) התגלית מחייבת חקירה מעמיקה ואכן, דרך משולש "השם" אפשר היה לקרוא למשה לבוא ולהשמיע עצתו על הנעשה בישראל כך גם בימינו אלה.

משולש "השם":

$4+3+5 =$ [השם] = 3	[אהיה אשר אהיה]	[יהוה] = [8] = [שטן]
$5+4+3 =$ [שמה] = 3	[אלהים] = 5	[שמה] = [שם אלהים]
$5+3+4 =$ [משה] = 3	[קדשו] = 5	[שמה] = [שם קדשו]

משה בחר לעצמו את שמו לבסס את ענוותו ואכן, למרות שניתנה לו זכות לבטא את השם המפורש אינו ממחר לעשות זאת, אלא נזהר ושמו משה מבטא את בטחונו בשם קדשו ובעזרת "השם", כדי להימנע מפגיעה בענוותו.

שמות יז, יד-טז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי-מַחֲהָ אֶמְחָה אֶת-זֵכְרְ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיְבִן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-כֶּסֶף יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק--מִדֶּר דָּר...

דברים כה, יז-יט

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עַמְלֵק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם אֲשֶׁר קָרָה בְּדַרְךָ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ--וְאַתָּה עִיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מְכַל-אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ--תִּמְחָה אֶת-זֵכְרְ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח...

בימינו, 3542 שנה ליציאת מצרים, מתגלה נוכחותו של זן הרשע העמלקי בו נלחם ישראל במלחמת רפידיים. כיום, בחסות דת האסלם פועל עמלק, ללא לאות ונוקט במעשים של זוועה דוגמת אותה מתקפת שחיטה בעוטף עזה בשבת 7 באוקטובר ומפעיל שיטות סכסוך והסתה האופייניות לו, להביא לשנוי בתפישות עולם ולהגיע להסכמה רחבה הדרושה להצלחת משימת זדונו המוצהרת: זה הזמן הנכון להצליח בהשמדת זרע ישראל ומדינת היהודים.

ברור כי הצלחת עמלק מותנית בעצמת אמונתו של העם היהודי להתחנן לפני "השם" כי יסכים לסלוח ולחסל את עמלק. כלומר, יש תקווה, כי "השם" חייב לשמור על כבודו ויפעל לבדו להכשיל את מזימת הזדון של עמלק כאשר יגשים את תוכן הנבואה הכתובה בספר יחזקאל פרקים לח'-לט' כדי לקיים את שבועתו למחות את זכר עמלק מתחת השמים.

עד לאותה שבת 7 לאוקטובר נהגו היהודים לספור את השבתות מבלי לתת דגש מיוחד ובהבנה כי הצטבר מחסור במנהגם. הצרוף המיוחד של חג שמחת תורה אל אותה שבת, נראה היה כחלק של קיום נוהל מובן מאליו. מסתבר כי דווקא יועציי עמלק זיהו את החיבור הזה כתוסף בעל משמעות שמחזק את מבנה ספירת השבתות מיציאת מצרים ועד ימינו אלה. לכן, בחרו את התאריך הייחודי הזה לטובת ביצוע זדונם ההיסטורי. כלומר, חקירת האירועים בכל מבנה של וועדת מומחים לא תוציא את האמת להתחבר אל הצדק כנדרש כדי לשפוך אור נכון וקבוע על המסקנות, מבלי למקם את הנתונים שמייצבים את ההתערבות האלוהית בתהליך יצירת חשבון הגמול.

מסתבר כי החשבון האלוהי מושתת על ספירה ונראה לי כי אם המוח האנושי מצא לנכון להשתמש בשיטת ספירה אי-רציונלית כדי לספור ולתעד ממצאים, אז ברור שגם אלהים יכול. אולם, ההכרה שדרושה לאנוש באמצעות תיעוד של מוסד אקדמי, כדי להאריך את שנות הזיכרון של תיעוד הממצאים, נראית חסרת סיכוי לעומת שיטת תיעוד הספירה האלוהית על כל המשתמע ממנה. לכן, מדגיש אלהים למשה " זָכוֹר ... לֹא תִשְׁכַּח ... " את אשר צוית לתעד על יכולותיו של עמלק, בשיטת התיעוד הרציונלית.

כלומר, תיעוד נצח ישראל = 22/7 משתלב נכון בתיעוד הנצח האלוהי מבלי להשאיר במרחב הזיכרון חלקיקי שארית בלתי מתועדת. כאן נבחנת התמורה ההיסטורית בעיניו של החוקר הבלתי מוסמך מעולם התקשורת ונוצר ממד חדש שלא נודע באותם הימים כגורם שייצב את נקודת החיבור בין אמת לצדק ולהג הרכילות שטלטל את עמדות התיעוד והחליש את יכולת שיקוליו של כל מבקש עצה באשר הוא, לדעת משה, בטל ומבוטל.

לכן, "אשרי המחכה" מומלץ כסיכום לקץ בחזון דניאל כאשר השטן שומר על זכויותיו למנוע למען עמלק את ניפוץ אבן השתייה ורק "השם" יודע מתי יגיע קץ הפלאות ואיך יברא שמים חדשים.